Reč života - decembar 2015.

„Pripremite put Gospodnji, poravnite staze Njegove!“ (Mar 1, 3)

Ove reči upućene su meni. Gospod dolazi i moram biti spreman da Ga dočekam. Svakog dana molim: „Dođi, Gospode Isuse.“ A On odgovara: „Da, doći ću uskoro!«[1] Na vratima stoji i kuca, želi da uđe u moj dom.[2] Ne mogu da Ga ostavim van svog života.

Poziv da dočekamo Gospoda dolazi od Jovana Krstitelja. Uputio ga je Jevrejima svog vremena tražeći da ispovede svoje grehe, da se obrate i da promene život. Bio je siguran u Mesijin skori dolazak. Hoće li Ga prepoznati narod koji Ga je vekovima iščekivao, hoće li poslušati Njegove reči i slediti Ga? Jovan je znao da se za Njegov dolazak treba pripremiti, stoga je uputio ovaj žurni poziv:

„Pripremite put Gospodnji, poravnite staze Njegove!“

Ove reči upućene su meni, jer Isus dolazi svakog dana. Svakog dana On kuca na moja vrata, ali Ga teško prepoznajem, kao i Jevreji iz vremena Jovana Krstitelja. Suprotno očekivanjima svih, tada se predstavio kao ponizni stolar iz zabačenog sela Nazareta. Danas se pojavljuje u liku migranta, nezaposlenog, poslodavca, u školskoj koleginici, u ukućanima. U nekim osobama Isusovo lice ne vidi se uvek u svom svekolikom sjaju, ponekad čak izgleda skriveno. Njegov tihi glas poziva na praštanje, na poverenje i prijateljstvo, na nepristajanje uz izbore suprotne Jevanđelju, ali često ga nadjačavaju drugi glasovi koji podstiču na mržnju, na ličnu korist i korupciju.

Odatle metafora o krivudavim i neprohodnim putevima koji podsećaju na prepreke dolasku Božjem u naš svakodnevni život. Nema smisla nabrajati slabosti, sebičnosti i grehe koji zauzimaju srce, čineći nas slepim za Njegovo prisustvo i gluvim za Njegov glas. Svako od nas, ako je iskren, zna koje mu to prepreke sprečavaju susret s Isusom, s Njegovom rečju, s osobama s kojima se On poistovećuje. Zato danas Reč života upućuje poziv upravo meni:

„Pripremite put Gospodnji, poravnite staze Njegove!“

Treba da ispravim stav koji me vodi osuđivanju drugog i prekidu komunikacije s njim, da bih ga razumeo, voleo i služio mu. Treba da ispravim pogrešno ponašanje koje me navodi na izdaju prijateljstva, na nasilje, na zaobilaženje građanskih dužnosti, pa da se obratim u osobu spremnu da podnosi i nepravdu samo da spase odnos, da lično rizikujem da bih doprineo širenju bratstva u svom okruženju.

Teška i snažna reč predložena nam je ovog meseca, ali ona i oslobađa, može da promeni moj život, otvori me za susret s Isusom tako da dođe i živi u meni, da On u meni deluje i voli.

Ako je živimo, ova Reč može još mnogo više. Može da učini da se Isus rodi među nama: u hrišćanskoj zajednici, u porodici, u grupama u kojima delujemo. Jovan se njome obratio čitavom narodu: a Bog se „nastani među nama“,[3] posred svog naroda.

Stoga želimo da pomognemo jedni drugima da ispravimo staze naših odnosa, uklonimo svaku krivinu koja još postoji, živimo milosrđe na koje nas poziva ova Sveta godina. Tako ćemo zajedno postati dom, porodica sposobna da primi Boga.

Doći će Božić: Isus će naći otvoren put i ostaće među nama.

Fabio Čardi

[1] ***Otk* 22, 17.20.**

[2] ***Otk* 3, 20.**

[3] **Jo*van* 1, 14.**